

РЕШЕНИЕ

№ 1299

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 01.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6905** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

- Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.
- Образувано е по искова молба от Г. В. Г., срещу Столична регионална здравна инспекция /РЗИ – Столична; СРЗИ/, с която се иска ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от общо 55 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени от него вреди от отменен като незаконосъобразен индивидуален административен акт - Предписание № 22-378478/25.10.2020 г., както следва:
- сумата от 615,00 /шестстотин и петнадесет/ лева, представляващи имуществени вреди, причинени на ищеца, представляващи съдебни и деловодни разноски, сторени по повод оспорването на отменения административен акт; ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 25.10.2020 г., до окончателното изплащане на сумата;
 - сумата от 53 875 /петдесет и три хиляди осемстотин седемдесет и пет/ лева, представляващи неимуществени вреди, причинени на ищеца, изразяващи се в болки, страдания и дистрес, претърпени вследствие наложената с предписанието карантина, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 25.10.2020г., до окончателното изплащане на сумата;
 - сумата от 510 /петстотин и десет/ лева, представляващи пропуснати ползи, свързани с прекратяване на сключен договор между ищеца и „Фор екс филмс“ ЕООД, причина за което според него е предписанието на СРЗИ, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 25.10.2020г., до окончателното изплащане на сумата.

Претендират се разноси, за което е представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – Столична регионална здравна инспекция, чрез процесуалния си представител оспорва исковата молба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на претенцията за имуществените вреди, в размер на 510 лева по договор между ищеца и „ФОР ЕКС ФИЛМС“ ЕООД и за неоснователност в останалата част на исковата молба.

Съдът, след като се запозна с исковата молба и събраните по делото гласи и писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

На 23.10.2022г., между ищеца Г. Г. и „Фор екс фирм“ ЕООД е сключен договор за участие на артист-изпълнител в интернет сериал „Като на сън“. Предмет на договора е изпълнение на епизодична роля с реплики като артист-изпълнителят се задължава да бъде на разположение както за репетиции, костюмни проби и проби на грим и прическа най-малко един ден в периода от 24.10.2020г. до 27.10.2020г., така и за един или няколко снимачни дни в периода 27.10.2020г. до 30.10.2022г. Освен това се задължава да бъде на разположение за извършване и провеждане на медицински тестове, подробно уредени с чл.12 от договора. По силата на тази клауза, ищецът следва да се уви за провеждане на тест за коронавирус, посредством който да се провери здравословното му състояние. В ал.2 е предвидено тестът да се проведе преди да започнат снимките на продукцията, като това изискване важи за всички артисти. В ал.3 от същата разпоредба на договора изрично е предвидено, че артист изпълнителят губи правото си на участие в продукцията, когато откаже да се яви и да извърши теста, след като е бил предварително поканен, както и когато с теста се установи, че е заразен коронавирус. В тези случаи договорът се счита за развален.

На 24.10.2020г., в С. „РАМУС“ ООД, ищецът Г. В. Г. е извършил лабораторно изследване за COVID-19, резултатът от което /PCR тест/ е бил положителен. На 27.10.2020г. е извършено ново лабораторно изследване в Д. „СОФИЯМЕД“, като в получения серологичен резултат не се открива РНК на SARS-CoV-2 /коронавирус/. Видно от протокол за проведено изследване в НЦЗПБ, с вх. № 58861 от 30.10.2020г., резултатът от направения PCR тест е бил положителен. Въз основа на това е издадено Предписание № 22-378478 от 25.10.2020г. от директора на Столичната регионална здравна инспекция, с което на Г. В. Г. е предписана изолация в домашни условия с начална дата от 25.10.2020г. до 07.11.2020г. Същото е оспорено пред Административен съд София-град, за което е образувано адм.д.№ 11638/2020г. по описа на съда. С влязло в сила Решение № 4378/02.07.2021г. предписанието е отменено.

В хода на събиране на доказателства е допусната и изготвена съдебнопсихологична експертиза, от заключението на която се установи, че при ищеца не са налице данни за наличие на психическо заболяване, както и за наследствени заболявания от такъв характер. Вниманието и възприятията не страдат от качествени отклонения. Мисленето е нормално като свързаност, в съдържанието му липсват болестно повлияни интерпретации и налудности. След извършеното събеседване с ищеца и описаното от него, нещата лице констатира, че е налице стрес, изразяващ се в объркване, дезорганизираност, тревожност, болка и страдания, проблеми със съня и други факти на психиката, които може да са предизвикани от карантинирването на

ищеца. Описаното обаче в исковата покрива критериите, отговарящи на понятието дистрес, което според експерта причинява трайни увреждания в организма, изразяващи се в трайно повишение на кръвното налягане, нарушен сърдечен ритъм, спазъм на дихателните пътища и т.н., каквито не са констатирани.

Съдът кредитира заключението като намира същото за компетентно и безпристрастно изготвено, отговарящо правдиво на поставените въпроси.

За изясняване на спорните обстоятелства е допуснато събирането на гласни доказателства, чрез изслушване на двама свидетели

При така установената фактическа обстановка, Съдът прие следните правни изводи :

Искът е процесуално допустим, но разгледан по същество е неоснователен по следните съображения:

Съгласно чл.203, ал.1 от Глава единадесета на АПК, исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на тази глава. Съгласно чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ. Според разпоредбата на чл. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковете се разглеждат по реда установен в АПК. Следователно, за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; вреда - имуществена или неимуществена; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ.

Въпросът с първата предпоставка за уважаването на иска е решен с Решение № 4378/02.07.2021г. по адм. д. № 11638/2020г. на АССГ, с което е отменено като незаконосъобразно Предписание № 22-378478/25.10.2020г. на СРЗИ.

По делото обаче не се установи да са настъпили вреди, които да са в непосредствена причинна връзка с отменения административен акт.

Преди всичко, по отношение на претенцията за сумата 510 лева, представляваща имуществена вреда, претърпяна по повод оспорване на Предписание № 22-378478/25.10.2020г. на СРЗИ, Съдът намира, че същата е възстановена, което е видно от диспозитива на Решение № 4378/02.07.2021г. по адм. д. № 11638/2020г. на АССГ, където ответникът е осъден да заплати на Г. В. Г. сумата от 510.00 /петстотин и десет/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК. По този повод е издаден изпълнителен лист от 04.08.2021г. (л. 41 от делото) и е предявен за изплащане на директора на СРЗИ с молба вх. № 94-4581/21.09.2021г. Поради това, исковата молба в тази ѝ част е неоснователна. Тук е моментът да се отбележи, че производствата по ЗОДОВ за

обезщетяване на претърпени вреди не е средство за неоснователно забогатяване. В този смисъл не следва да се предявява претенция, която вече е била удовлетворена, а предявената такава следва да бъде отклонена. В този ред на мисли неоснователна е и претенцията за сумите от 100 лева по договор за правна защита и съдействие и сумата от 5 лева за издаване на изпълнителен лист. Тези суми следва да бъдат събрани в хода на изпълнителното производство от една страна, а от друга липсва всякаква причинно следствена връзка между отменения административен акт и разхода (обедняването) на ищеца Г. за сумата от 105 лева, което е разходвана по повод осъществяване на възникнало вземане. От друга страна редът за търсене на разходи по съдебни производства е друг, което на основание чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ прави неприложима настоящата процедура.

По отношение на претенцията за сумата от 510 (петстотин и десет) лева, която се претендира от прекратен договор между ищеца и „ФОР ЕКС ФИЛМС“ ЕООД от които 120 лева на снимачен ден (три снимачни дни) и 150 лева отстъпени права за ефективно използване, Съдът съобрази следното:

Както вече се спомена по-горе, в чл. 2 от договора е предвидено, че ангажиментът е за един или няколко дни, в периода 24.10.2020г. – 30.10.2020г. от което се налага извода, че няма сигурност за това, че ищецът е следвало да получи пълния обем (претендираните 510 лева) възнаграждение. В тази част претенцията на ищеца следва да се квалифицира като пропуснати ползи, а такива се дефинират като неосъществено увеличение на имуществото, което не е настъпило единствено поради неизпълнение. Доказването на пропуснатите ползи принципно се основава на прогноза, при която е необходимо е да се установи сигурност и достоверност на очакваното увеличение, както и правомерност на основанието.

На следващо място, с разпоредбата на чл. 2 във вр. с чл. 12 от договора изрично е предвидено, че същият се счита за прекратен при изчерпателно изброени условия, сред които са „когато теста (за коронавирус) се установи, че артист изпълнителя е заразен с коронавирус“. Т.е. за прекратяване на договора не е необходимо санкция от страна на СРЗИ със съответстващите се последствия - принудителна карантина. Необходимо и достатъчно е лабораторно изследване за COVID-19 в С. „РАМУС“ ООД, което да е с положителен резултат от проведения PCR тест. Следователно липсва отново пряка и непосредствена причина връзка между Предписание № 22-378478/25.10.2020г. (респ. карантинирането) и прекратяване на договор между ищеца и „ФОР ЕКС ФИЛМС“ ЕООД, от което и пропускане на възможността да увеличи имуществото си. В тази връзка са и показанията на св. Г., според когото продуцентите на филма му отказват да допуснат, без значение колко последващи теста е направил и техните резултати. В тази част не се споделят показанията на св. П., че карантинирането на ищеца е попречило на същият да изпълни ангажиментите си. Показанията в тази част не кореспондират с останалите доказателства по делото, а освен това той не уточнява за кои точно ангажименти се отнасят. Това е така, защото и двамата свидетели дават сведения, че ищецът Г. е имал множество ангажименти, свързани с шоу бизнес. Последните обаче не са уточнени, а и не са посочени като основание за претенцията от ищеца. Що се касае за политическа дейност на ищеца, като председател на партия „Българско национално обединение“ /БНО/, свидетелите сочат, че с поставянето под карантина ищецът не е могъл да участва активно в политическата дейност, част от която е свързана със срещи с избиратели и организиране на структури за участие в избори. В тази връзка Съдът съобрази, че

заявената претенция на Г. Г. не е обусловена от невъзможност да извършва политическа дейност. В исковата молба не се навеждат твърдения за претърпени вреди (имуществени и/или неимуществени), които да са настъпили в следствие невъзможност за упражняване на политическа дейност. Дори и да се приеме, че ищецът е бил ограничен в горния смисъл, изолацията, наложена с Предписание № 22-378478/25.10.2020г. е от 25.10.2020г. до 07.11.2020г. т.е. 14 дена. Съдът е на мнение, че политическата деятелност се извършва в един продължителен период и от тази гледна точка коментиранияте 14 дена не са решаващи за крайния резултат. Тук е моментът да се отбележи, че в структурите на политическите организации има достатъчно членове, в това число и заместници, които могат за известен период от време да поемат водеща роля (функциите на председател), с оглед популяризирането на партията и аргументирането на потенциалните избиратели. Ето защо, Съдът намира, че конкретното ограничение, постановено с Предписание № 22-378478/25.10.2020г., не може да засегне съществено политически права и свободи на ищеца, което от своя страна да обоснове отговорността на държавата за вреди.

По претенцията за неимуществени вреди:

Вредата като правен институт, представлява накърняване имуществото на правните субекти или на техни неимуществени блага. Неимуществените вреди представляват сериозно засягане на личността и достойнството на гражданина, изразяващо се в претърпяване на болки и преживяване на страдания. ЗОДОВ не уточнява как се определя размерът на неимуществената вреда, поради което субсидиарно следва да се прилага гражданското законодателство и по-конкретно – разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, който дава възможност за определянето на вредите по справедливост.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението. При формиране размера на обезщетението за неимуществени вреди се отчита степента и характера на преживените болки и страдания от ищеца и е свързано с преценката на конкретни, обективно настъпили обстоятелства, включително и периода, през който те са търпени. Също така, спазването на принципа на справедливостта означава, че размерът на обезщетението трябва да е съобразен с характера и изражението на вредата, при отчитане на икономическия стандарт в страната, като обезщетението не трябва да бъде източник на обогатяване. Моралните категории от типа на психически стрес, душевни страдания, яд и пр. не се обезвреждат по реда на чл. 1 от ЗОДОВ, а и не може да им се посочи паричен еквивалент по справедливост.

Съобразно гореизложеното, Съдът намира, че претенцията за присъждане на неимуществени вреди е неоснователна и недоказана.

Позовавайки се на приетото заключение, Съдът приема, че ищецът не е преживял негативни емоции, в степен по-висока от обичайното. Според заключението, няма данни ищецът да е страдал или да страда от психично заболяване. Според вещото, наличието на стрес не е свързано с настъпване на трайни увреждания в организма, в какъвто смисъл е състоянието на дистрес. Казаното от вещото лице кореспондира и показанията на изслушаните свидетели, които дават сведения, че ищецът е бил раздразнен, депресиран, с чувство, че е измамен, а в следствие отчаян. Тези чувства са били свързани с невъзможността да реализира проектите си – участие в филми,

реклами, шоу програми, както и политически проекти. Както бе изложено по-горе, няма данни по делото ищецът да е бил ангажиран за множество изяви в реклама, кино, изкуство, със сценична дейност, конкурси, концерти и пр. Единственото участие, което е установено по делото е по повод договор между ищеца и „ФОР ЕКС ФИЛМС“ ЕООД, който обаче е прекратен не защото Г. е бил карантиниран, а защото е дал положителен резултат от проведения PCR от 24.10.2020г. за COVID-19. Следователно, не е налице пряка и непосредствена връзка между душевното състояние на ищеца и нереализираните му проекти. Аналогично и във връзка с изложеното по-горе е и по отношение на политическата дейност, която дори и не е възведена като основание за претендираните вреди.

В заключение, Съдът намира, че не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на ответника за причинени вреди. Основното е, че липсва причинна връзка между претендираните вреди и поведението на ответника, осъществено чрез Предписание № 22-378478/25.10.2020г. и наложената карантина. По делото се установи, че пропуснатата полза (имуществени вреди) и негативните емоции (неимуществени вреди) се свързват единствено с договор между ищеца и „ФОР ЕКС ФИЛМС“ ЕООД, който обаче не е прекратен поради наложената карантина, а по силата на сключения между страните договор (чл. 2 във вр. с чл. 12). Съдът споделя извода на приетата по делото експертиза, че има данни за стрес, тревожност и объркване, които обаче не са в по-висока степен от обичайните за сходни ситуации, не са довели до психическо разстройство у ищеца, което да е с траен характер и да е довело до съществено изменение в ежедневно-битовите му навици, както и да са пречатствали на отношенията му от обществено естество.

Ето защо, настоящият съдебен състав намира претенциите на Г. В. Г. за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в преживени болки, страдания и дистрес за недоказани.

С оглед неоснователността на основната претенция, неоснователни се явяват и акцесорните иски за мораторна и законна лихва.

Предвид изхода да делото и на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определени по реда на чл.78, ал.8 /Изм. – ДВ, бр. 8 от 2017 г./ от ГПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения, Административен съд София град, II-ро отделение, 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба от Г. В. Г., срещу Столична регионална здравна инспекция, за претърпени имуществени и неимуществени вреди, в общ размер на 55 000 лева, настъпили в резултат на издадено Предписание № 22-378478/25.10.2020г., с което ищецът е бил поставен в изолация.

ОСЪЖДА Г. В. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична регионална здравна инспекция сумата от 100лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от уведомяването на страните.
Препис от решението да се връчи на страните, по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: